

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Røverstuen (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 51. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515389031488/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

Man – hvilket undertiden hænder i vigtigere Krige – glemt at sørge for Proviant, Helremodets nødvendige Basis. Den tredje Deel af Junkerens Division blev altsaa udsendt, for at oprette det Forsømte; men da Karlen henimod Aften endnu ej var vendt tilbage, besluttede den forhungrede Junker at vende Næsen hjemad. Dog, dette var lettere besluttet, end udført: Hestene vare ligesaa udmattede og forsmægtede som Rytterne. Det gik derfor saare langsomt, og Man var ikke istand til at vinde ud af Heden, førend Mørket faldt paa. Følgen deraf blev, at Man forvildede sig, og først efter Midnat naaede Ansbjerg.

For at undgaae flere Tilbagespring, vil jeg her kortelig berette: at de tre andre Divisioner havde ligesaa tynd en Lykke; de fandt Intet af hvad de søgte. Forgjæves gjenlede de enhver Tørvemose, forgjæves omkredsede de enhver Dal og Huling, enhver Høj og Bakke; forgjæves forespurte de ved alle tilgrændsende Byer og Eenstedsgaarde: sorte Mads havde Ingen seet eller hørt det allerminste til. Dagen gik med, og der maatte sørges for Natteherberg. Ansbjergmanden selv landede paa Rydhauge, hvorfra han først efter tvende Dages heldige Uhrfuglejagt naaede sit Hjem.

Højtærede Læsere og Læserinder! Saamange, som tage denne sandfærdige Historie i Haanden! for deres egen Skyld vil jeg raade dem: ikke at læse det Efterfølgende i Eenrum og ved Lys; men ere de flere, skader det ikke, at de rykke saa nær sammen som muligt – der kommer en Spøgelsehistorie!

Den trætte Junker havde neppe fyldestgjort Hungeren for sit Krav, før han alvorligen tænkte paa, at betale Søvnen sit. Han befalede derfor Tjeneren at lyse ham op paa hans Soveværelse; men da denne vilde aabne Døren, hændte det sig, at han vred Nøglen istykker, saa at Kammen blev siddende i Laasen. Hvad var her at gjøre? At bande Døren, Laasen, Nøglen, Smæden, Tjeneren og sorte Mads med – for en Fejls Skyld – blev prøvet uden Nytte. Til at faae Laasen fra, udfordredes Brækjern og Hammer, og tilmed vilde den derved forarsagede Larm vække det hele Huus. Til hvad Ende havde han da hidtil forholdt sig saa stille, ja – for ikke at forstyrre Damernes Ro – ladet sig nøje med et Stykke koldt Steeg, som Tjeneren ad en lønlig Gjenvej havde vidst at forskaffe ham? I saadant Tilfælde ere de første Raad de bedste; ogsaa herfor vidste Tjeneren eet: »Taarnkammeret!» sagde han med halvsagte Røst og et uvist Blik til Junkeren. Ved Nævnelser af dette velbekjendte, men ildeberyggede Værelse over-